

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Paul Diderichsen (1950-12-13)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Paul Diderichsen (1950-12-13)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_004-shoot-workidUtilg636_0000_004_Diderichsen-LH_0100/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

13/12 50

Kære Hjelmslev,

Tak for dit brev af i går nat, som jeg straks skal besvare. Jeg var, allerede før jeg modtog det, nået til samme standpunkt som du, delvis gennem en samtale med Eli. Det møde, hvorom vore fragmentariske bemærkninger drejede sig, var et forslag fra Hammerichs side, fremsat da han kort før sin afrejse til Amerika mundtligt forberedte mig på at der ville komme en artikel, hvori han "måtte indrømme, at han havde været meget hård, navnlig mod mig", og jeg forstod forslaget ikke som et sneke, men som udtryk for at H. ville berolige sin dårlige samvittighed med en tilsyneladende beredvillighed til at vedstå sine gerninger.

Da mit personlige forhold til Hammerich er af en sådan art, at vi uden bitterhed har kunnet udveksle drøje hug både mundtligt og skriftligt, har jeg ikke taget mig hans artikel nær, og kunne straks efter læsningen godt have tænkt mig et møde, som det af ham tidligere foreslåede, men ved nærmere overvejelse, er jeg enig med dig og Eli i, at det kun vil skabe ydermere røre om sagen og bidrage til at skærpe ~~en~~ den front, som beklageligvis er ved at danne sig i den lingvistiske verden. Jeg vil derfor ikke selv tage noget initiativ til et sådant møde, og vil fraråde det, hvis andre skulle opfordre mig til at deltage ^{et} i fra anden side foranstaltet arrangement.

Af lignende grunde vil jeg fraråde eventuelle andre kollektive erklæringer, enten fra redaktionen af Recherches eller fra lingvistkredsen. Det vil kun kunne ~~bidrage~~ give næring til myten om et af dig sammensæret parti af tilbedende fakirer, uanset, hvor meget vi så erklærer, at noget sådant ikke foreligger.

Derimod kunne jeg tanke mig, at jeg i eget navn som medredaktør og som den udførligst kritiserede svarede H. i næste nr. af APNS,

og at jeg i dette svar -som jeg naturligvis ville forelægge for de nærmest implicerede, fremkom med de nødvendige berigtigelser af H's oplysninger om arbejdet i lingvistkredsen. Et sættryk heraf kunne de tilstilles samtlige bidragsydere til Recherches og eventuelt andre kolleger, som kan formodes at have fået et forkert indtryk gennem H's artikel, og hvis mening vi lægger vægt på.

Jeg håber i løbet af nogle dage at kunne sende dig et udkast til en sådan artikel.

Som sagt, lad os gøre så lidt "affære" ud af det som muligt og trøstigt fortsætte med det ualmindeligt morsomme/^{og samarbejde} frugtbare/som for tiden er i gang. Formodentlig vil H. selv føle sig lidt flov ved at se sine morsomheder på tryk i det agtverdige APhS, selv om han næppe fuldt ~~nok~~ forstår, hvor hans letskbte franske vid kan føles såværende af dem det går ud over. Forkælede charmeurs er vist gerne lykkeligt uvidende om hvor let elskverdighed går over i perfidi, og jeg for min del er tilbøjelig til at ^{tro} MERM, at H. virkelig mener alle de rosende ord, han skriver, og/at han i denne anerkendende holdning har en garanti for sin uvildighed. Selv begavede folk er jo undertiden mærkeligt blinde for, hvordan deres ytringer og handlinger må virke på mennesker af en anden konstitution, og uagtsomme over for motivfore skydninger, som vi andre kun alt for let får øje på.

Kære Hjelmslev, ^{Jeg} må til sidst rent personligt tilføje, at jeg meget vel forstår, hvis du ikke kan tage så let på sagen som vi andre. Jeg ved, hvor pinligt ^{du} ~~det~~ ^{det}, når ~~det~~ ^{du} ~~du~~ ^{du} må føles, at andre bliver gjort til grin, fordi de har ytret interesse for dine tanker, og hvor bittert det må være at mærke, at en kollega, med hvem man gennem årene har kunnet samarbejde, pludselig indleder en systematisk mistænkeliggørelseskampagne mod et arbejdsfællesskab, som han selv har taget så virksomt del i.

Med venligst hilsen

din hengivne